Kállai Katalin

Az ünnepről magunk közt szólva

Van-e még varázs
a józanság mámora
rőt fény csillámpor
szikrázó lakoma

Meddig ünnep az ünnep

meddig fény a távol
fáradt világból
szakadozó fátyol
az egyszervolt melege

meddig védi nemlét
a holnemvolt hidegét
sárból összehordott
tovatűnt testekét

Még ünnep az ünnep

holnapi mámor
érdes csillámpor
elvesztés félelem
a véges értelem